

for mange være forskellige ting. Nogle vil have, at kvaliteten skal være bedre, for nogle er det noget med, at der ikke må bruges pesticider, og for andre er økologi noget med, at dyrene skal have det anderledes, end de har det under den nuværende produktion. Det skal man ikke se bort fra.

Der er nogle forbrugere, der vil have de varer, og man ser dagligt i avisen, at der er mangel på de varer, de mangler på hylderne, man kan ikke få dem. Jamen det må jo være enhver producers drøm at læse de ting. Der er mangel på de varer, altså kan man producere de varer, og så kan man tjene penge på dem. Det er altid det, der har været den drivende kraft, når man skulle producere en vare.

Men efter det her lovforslag skal man altså ind med støtte og tilskud og kontrol, for at det kan blive noget, der duer, for at forbrugerne kan få noget ud af det. Det er en fuldstændig forkert tankegang efter vores opfattelse, og derfor kan vi under ingen omstændigheder støtte forslaget, som det foreligger i øjeblikket.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Indledningsvis skal jeg sige, at Enhedslisten godt kan støtte forslaget – hvis der skulle være tvivl om det. Men jeg vil også gerne sige, at jeg opfatter det her som et væsentligt fremskridt for den økologiske udvikling.

Der tages fat på nye områder, og her vil jeg især nævne, at et større omfang af den økologiske nonfoodproduktion i sig selv vil betyde en væsentlig forbedring af forholdene for miljø og omgivelser. Man begynder at kunne få f.eks. mærkevarer som økologiske tekstiler, hvor bomuld og andre ting er produceret uden pesticider og handelsgødning, og ved vores indkøb herhjemme er vi selvfølgelig også med til at fremme produktionen i de lande, vi importerer disse produkter fra. Og det har utrolig stor betydning netop i de lande, at man er med til at støtte en udvikling af f.eks. økologisk bomuld og økologiske tekstiler.

Derfor er vi meget glade for, at det er lykkedes at få det formuleret sådan, at der bliver etableret et arbejde og en plan for udviklingen af nonfoodprodukter, og at det også sker med henblik på et statskontrolleret mærke, som kan følge den succes op, som det røde Ø-mærke har i dag.

Når det drejer sig om det økologiske fiskeri, så vil jeg gerne sige, at det i virkeligheden også går ud over det, hr. Peter Christensen nævnte

omkring dambrugene. Der kan måske alle forstå det, fordi det ligner noget, der har med konventionelt jordbrug at gøre, hvor man også fjerner medicin og får lavere belægningsgrad.

Der er også andre forhold omkring dambrugene, og det er sådan, at den internationale økologiske organisation er ved at udarbejde et økologisk regelsæt for dambrug. Det er bl.a. Østrig, der står i spidsen for det. Der er også god grund til det herhjemme, sådan at man kan få to udviklingslinjer inden for dambrugene, den ene, hvor man prøver at begrænse udledningerne, ligesom man gør ved det konventionelle landbrug, og den anden, hvor man får nogle dambrug, der er rene og overhovedet ikke belaster miljøet, sådan at også befolkningen kan få en anden opfattelse af dambrug.

Og så drejer det sig om de økologiske fisk ude i havet, dem med de blå mærker. Der er mange, der ikke umiddelbart kan forstå det, men det er ret enkelt, for i virkeligheden er det et spørgsmål om at begynde også at have en dobbelt strategi for en ordentlig økologisk balance i fiskeriet, og det vil f.eks. sige, at man her skal bringe alle fisk i land; det vil være en naturlig del af det.

Nu skal der jo nedsættes en gruppe, der skal lave det egentlige regelsæt, men det er i hvert fald vores hensigt med det. Samtidig så skal det fiskeri alene reguleres ved havdage og ved maskestørrelser og netstørrelser, og alt det, der bringes i land skal så enten bruges til menneskeføde eller dyreføde eller komposteres. På den måde kan man få et fiskeri, der i virkeligheden ikke sviner havet til, men renser det for kvælstof og andre ting, som de skal bringe i land, og der kan de så få en pris for det i forhold til mængden af kvælstof. Så får man en økologisk balance ind i billedet igen.

Det er også muligt at lave det som fiskeri. Vi ved jo, at vi godt kan lave forsøgsfiskeri, hvor vi kan lave frit fiskeri, og de kan så have nogle begrænsede havdage og nogle begrænsede fiskeområder og begrænsninger i, hvilke arter de må fiske og maskestørrelse og andre ting. Det synes jeg også er en spændende ting. Det er noget længere tilbage i udviklingen i dag i praksis, end det økologiske nonfood er.

Og så græsrodsforskningen. Der foregår som bekendt efterhånden også en væsentlig økologisk forskning, men det her er møntet på, at man umiddelbart kan formidle de erfaringer og ideer, der er blandt de økologiske producenter. Det